

ASC-10-0040

U parnici

██████████ i drugi, bivši radnici

Društvenog preduzeća ██████████

koje sve zastupa ██████████, predsednik Saveza sindikata

██████████, Priština

tužioc/žalioci

protiv

1. Društvenog preduzeća ██████████,

Mališevo

2. Kosovske agencije za privatizaciju (KAP)

Ilir Konushevci 8, Priština

tuženih

Žalbeno veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju (PKVS), u sastavu Richard Winkelhofer, predsednik PKVS, predsedavajući sudija, Torsten Frank Koschinka i Eija-Liisa Helin, sudije, postupajući po žalbi tužilaca na rešenje Sudskog veća PKVS od 16. decembra 2009. godine, SCA-09-0027, nakon većanja održanog 17. avgusta 2010. godine izdaje sledeće

REŠENJE

- 1. Žalba se odbija kao nedopuštena.**
- 2. Žalioci su obavezni da Posebnoj komori plate sudske takse u iznosu od 90 evra za žalbeni postupak.**

Činjenično stanje i istorijat postupka:

Dana 16. decembra 2009. godine Sudsko veće PKVS odbilo je žalbu tužilaca/žalilaca koja je izjavljena na rešenje Opštinskog suda u Mališevu, Ov.br. 290/06 izdato 13. decembra 2008. godine.

Pisarnica PKVS dostavila je napred navedeno rešenje Sudskog veća zastupniku tužilaca/žalilaca 19. decembra 2009. godine. Tužioci/žalioci izjavili su žalbu 22. aprila 2010. godine.

Dana 4. maja 2010. godine Žalbeno veće naložilo je tužiocima/žaliocima da pojasne, između ostalog, kad je njihov zastupnik primio rešenje Sudskog veća. U svom odgovoru tužioci/žalioci izjavili su da su napred navedeno rešenje primili 22. marta 2010. godine.

Dana 8. juna 2010. godine Žalbeno veće naložilo je tužiocima/žaliocima da pojasne zašto tvrde da su ožalbeno rešenje (SCA-09-0027, 16. decembar 2009. godine) primili 22. marta 2010. godine, mada je na dostavnici naznačeno da je rešenje primljeno 19. decembra 2009. godine. Zastupniku tužilaca/žalilaca je uz nalog dostavljena i kopija napred navedene dostavnice. Istim nalogom od tužilaca/žalilaca zahtevano je da predoče dokaze da su rešenje Sudskog veća primili tek 22. marta 2010. godine. Tužioci/žalioci odgovorili su na nalog ponovo navodeći da su napred navedeno rešenje primili 22. marta 2010. godine. Podneli su i kopiju dostavnice koju je izdao Opštinski sud u Mališevu na kojoj je naznačen datum 22. mart 2010. godine. U svom odgovoru nisu se izjasnili u vezi s kopijom dostavnice koju je izdala pisarnica PKVS i koja im je dostavljena uz nalog.

Obrazloženje:

Žalba je neblagovremena i shodno tome mora da bude odbijena kao nedopuštena.

Prema članu 9.5 Uredbe UNMIK-a 2008/4 strane mogu da izjave žalbu na rešenja/presude sudskog veća žalbenom veću PKVS u roku od 30 dana od prijema rešenja/presude.

U ožalbenom rešenju Sudsko veće navelo je da oštećena strana može da izjavi žalbu na rešenje u roku od jednog meseca od prijema rešenja. Iako je prema napred navedenom članu 9.5 Uredbe UNMIK-a 2008/4 rok za izjavljivanje žalbe 30 dana, tužioci/žalioci mogu da izjave žalbu u roku od jednog meseca, pošto se prema njima mora postupati kao da je pouka koju je dalo Sudsko veće ispravna.

Na osnovu dostavnice iz spisa SCA-09-0027 i dostavnice koju je izdao Opštinski sud, koju su tužioci/žalioci podneli 6. jula 2010. godine, moramo da zaključimo da je rešenje Sudskog veća dostavljeno zastupniku tužilaca/žalilaca dva puta. Prvi put rešenje mu je dostavila pisarnica PKVS 19. decembra 2009. godine, a zatim drugi put Opštinski sud u Mališevu 22. marta 2010. godine. Zastupnik tužilaca/žalilaca nije dao bilo kakvo izjašnjenje u vezi s kopijom dostavnice koju je izdala pisarnica PKVS, a koja mu je dostavljena uz nalog PKVS. Dostavnica koju je izdala pisarnica PKVS dokazuje da je rešenje Sudskog veća dostavljeno zastupniku tužilaca/žalilaca na dan koji je naznačen na dostavnici, odnosno 19. decembra 2010. godine. Dostava rešenja Sudskog veća zastupniku tužilaca/žalilaca od strane Opštinskog suda nakon toga, odnosno 22. marta 2010. godine, nije od pravnog značaja. Rok za izjavljivanje žalbe računa se od prve dostave rešenja od strane organa nadležnog za dostavljanje rešenja strani o kojoj je reč. U svoja dva odgovora Žalbenom veću tužioci/žalioci nisu predložili bilo kakvo prihvatljivo pravno objašnjenje zašto nisu izjavili žalbu u roku propisanom članom 9.5 Uredbe UNMIK-a 2008/4, računajući od prve dostave rešenja.

Čak i kad bi ovde bio primenjen povoljniji rok od jednog meseca naveden u rešenju Sudskog veća, rok za izjavljivanje žalbe u tom slučaju istekao bi 19. januara 2010. godine (utorak) u 24:00 časova. Međutim, pošto je žalba poslata običnom poštom 22. aprila 2010. godine, žalba je neblagovremena i shodno tome mora da bude odbijena kao nedopuštena.

Sudske takse:

Na osnovu člana 57.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 PKVS je izdala Dodatni poslovnik u vezi sa sudskim taksama, na snazi od 10. marta 2010. godine. On glasi:

Član 10 Administrativnog uputstva br. 2008/2 o ujednačenju sudskih taksa Sudskog saveta Kosova od 27. novembra 2008. godine, u vezi s „Taksenim tarifama“, ovim se – uz sledeća određenja – proglašava primenjivim na sudske postupke pred PKVS.

Članovi 10.9 do 10.23 – mutatis mutandis – primenjuju se na žalbeni postupak pred sudskim većem i pred žalbenim većem.

Kao pojašnjenje, član 10.11 važi i za postupak po žalbama na drugostepena rešenja sudskog veća.

(...)

Ovaj Dodatni poslovnik stupa na snagu 10. marta 2010. godine i važi do 31. decembra 2010. godine.

Sudske takse u oba stepena obuhvataju s jedne strane taksu za dostavljanje podnes(a)ka i s druge strane taksu za izdavanje rešenja.

Pošto je rešenje u prvom stepenu doneto pre stupanja na snagu napred navedenog poslovnika, sud ovde mora da odluči samo o sudskim taksama koje se odnose na žalbeni postupak:

Taksa za izjavljivanje žalbe regulisana članom 10.11 Administrativnog uputstva Sudskog saveta Kosova br. 2008/2 o ujednačenju sudskih taksa („AU“) iznosi 30 evra.

Članom 10.15 AU određeno je da za rešenje o odbijanju tužbi (kao nedopuštenih) mora da bude plaćena taksa samo u polovini iznosa propisanog članom 10.1 AU (koji u načelu zasniva sudske takse na vrednosti tužbe), do

maksimalnog iznosa od 30 evra. To u načelu važi i za rešenja u trećem stepenu, ali prema članu 10.22 AU taksa se udvostručuje. Prema tome, maksimalna sudska taksa u vezi s rešenjima u trećem stepenu kojima su tužbe odbijene kao nedopuštene iznosi 60 evra.

Vrednost tužbe tužilaca/žalilaca prelazi 10.000 evra. Sudska taksa za rešenje u trećem stepenu prema tome iznosi 60 evra.

Shodno tome, za žalbeni postupak konačno važe sledeće sudske takse:

Taksena tarifa član 10.11 (izjavljivanje žalbe)	30 evra
Taksena tarifa član 10.15 u vezi s 10.22 i 10.1 (rešenje u trećem stepenu)	60 evra
Ukupno	90 evra

Ove sudske takse snose žalioци.

Richard Winkelhofer, predsedavajući sudija, EULEX (potpisano)

Torsten Koschinka, sudija, EULEX (potpisano)

Eija-Liisa Helin, sudija, EULEX (potpisano)

Tobias Lapke, upisničar, EULEX (potpisano)